

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Camelvs. Expressus ex Oppiano. Descriptio LXXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

vt oculatis ex fulvo circulis, vel cœrulea, vel alba distinguatur tergi supplex. Tradunt odore catum, & contemplatione armata mire affici, atque ubi eas perseniscant, properato conuenire, nec terret, nisi sola oris toruitate, quam ob causam Panthere abscinditis capitibus, quæ reliqua sunt spectanda præbent, ut pecuatos greges stupidos, in obtutu populentur secura vastatione. Sed Hycani, ut hominibus intentatum nihil est, frequentius eas veneno, quam ferro necant, Aconito carnes illinunt; atque ita per compita spargunt, semitarum; quæ ubi esæ sunt, fauces earum angina statim obsidentur, ideo gramen ~~ταράχης~~ illi appellauerunt, sed panthere aduersus hoc virus excrementa humana deuorant, & suopte ingenio pesti resistunt. Lenta illis viuacitas, adeo ut electis iterancis mortem diu differant.

CHAMAELEON.

Ex eodem Solino.

Descriptio LXXXIX.

Per omnem Asiam Chamæleon plurimus, animal quadrupes, facie quâ lacerta, nisi crura recta, & longiora ventri iungerentur, prolixa cauda, & eadem ad vertiginem torta, hamati vngues, subtili aduncitae, incessus piger, & ferè idem, qui testudinum motus: corpus asperum, cutem, qualem in crocodilis comprehendimus, subducti oculi, & recessu concavo introrsum recepti, quos nunquam iunctione obnubit. Vistum denique non circum latius pupillis, sed obtutu rigidi orbis intentat. Huius eius aternus, ac sine ullius vsus ministerio, quippe cum, neque cibum capiat, neque potu alatur, nec alimento alio, quâ haustu aeris viuat: color varius, & in momento mutabilis: ita ut, cuicunque rei se coniuixerit, concolor ei fiat: colores duos sunt, quos fingere non valet, ruber, & candidus, ceteros faciliè mentitur. Corpus penè sine carne, vitalia sine liene, nec nisi in corculo pauxillum sanguinis est. Laret hyeme, producitur vere: Impetibilis est coraci, à quo cùm imperfectus est, vietorem suum perimit interemptus: nam si vel modicum ales ex eo comedenter, illico moritur.

Idem, ex Tertull. lib. de pallio.

Est & quadrupes tardigrada, agrestis, & humilis, apera, testudinem Pacuvianam putas: non est; capit & alia bestiola versiculum de mediocribus oppido, sed nomen grande: Chamæleontem qui audietis, haud ante gnatū, iam timebis aliquid amplius cū leone. At cum ostenderis apud vineam ferme sub pampino totum; ridebis illicò audaciam, & Græciam nominis: quippe nec succus est corpori, qui munitionibus multò licet. Chamæleon pellicula viuit, capitulum statim à dorso: nam deficit ceruix. Itaque durum reflecti, sed circumspectu emissiti ocelli, imo luminis puncta vertiginant. Hebes, fessus vix se à terra suspendit: molitur incessum stupes, & promouet, gradum magis demonstrat, quam explicat, iejunus scilicet semper, & indefectus: oscitans vesicatur, follicans ruminat, de vento cibus: Tamen & chamæleon mutare totus, nec aliud valet. Nam cum illi coloris proprietas una sit, quid accessit inde suffunditur. Hoc soli chamæleonti datum, quod vulgo dictum est de corio suo ludere.

CAMELVAS.

Expressus ex Oppiano.

Descriptio LXXX.

Ræclarum, mite, domesticum est Camelionum genus hominibus ad circumvenientia onera perquam familiare. Corpus illi supra cæterorum animantium speciem procursum, & punctis interstincto tergere maculosum, caput cæteroqui amplius paulatim ad verticem gracilescit, ex eo geminæ cornuum species emergunt, supra vero tempora secundum aures, duo molliter consurgunt apices, in ore lacteus prominet numerofa serie dentium nitor, oculi iucundissima luminis facie scintillant: terga lata, & insigni colliculo protuberantia, crurum non æqualis mensura, posticis enim pedes anterioribus minores, ex quo nonnihil claudicare videtur. Cauda talis est, qualis ceruis, aut damis esset, summis

Oppiano
versus lib.

de ergo nigrantibus villis hirsuta . Ad summum tali est ingenio , ut onera quam maxima dorso ferat , & longam viam continuo cursu deuoret, quod si quando constat , non

vult flagris , & verberibus adigi , sed suau modulatione demulceri: hac itineris labores mitigat, & veluti nouis animis , ac viribus res uirescit.

A P E R.

Philolistratus in venat. suum

Descriptio LXXXI.

KAΙ ἡρῶν τὰ δέρματα θηρίων, καὶ τὰς θλαγίας θεοφόρου, τὰς ἀμπελάς ἐκτέμικε. καὶ οὐκ εἰ συκῆν καταλέσσεται οὐδὲ μῆλον, οὐδὲ μηλάνθινον πάντα ἢ θηρίκεν ἐκ τοῦτον, τὰ μὲν ἀνορθότων τοῖς ἢ ἀπίπτων, τοῖς δὲ παραχνάειν Θερῷ ἢ αὐτῷ, καὶ τὴν καρτίνων φύσιν, καὶ περιέμελεποτία καὶ οἰδοντας αὐτὸν καταγγέστηνέφη ημᾶς ἡ γεννάρος.

FEREX opera intueor: nam oleas effodit, vires abscidit, & neque ficum, neque malum, neque malifloram reliquit: sed cuncta radicitus cuellit: hoc quidem effodiens, in haec verò incidens, alia vero atterens. Videò autem ipsum, & letis horrentem, atque igncis ruborem oculis, & ipsius instantes, oī gnero.

C E R V S.

Ex Græco Oppiani.

Descriptio LXXXII.

Oppiani de
vena. li. 1.

Ceruus est procula corporis statura, præcclenti forma, data facie, magnis, & insignibus oculis, tergere varijs maculis interstincto, huic obesa pectora, & ingentes armi decore protuberant, crura ad perniciatem cursus aptissima, mollier gracilescunt, narcs patulis foraminibus, veluti quatuor sphoniibus concavæ ingentem spiritum hauriunt, & identidem crebris statibus emittunt. Ceruus minuta, atque elegans protenditur: sed præcipuum in cornibus miraculum: nemus diceres densis, præaltisque arboribus constitutum, & longis ramorum flexibus inter extum. Hoc illi natura præsidium aduersus venatores dedit, quo si semel obuios perculerit, lethaleriter vulnerat. Sed in hac membrorum specie, & decori corporis quadam maiestate, desiderat imbellis animus;

qui non ita sæpè lacescit Martem, adeò omnem salutis, & vitae spem collocat in fugâ, currit enim quam velocissime, Parthicam sagittam crederes, aut fulgur, tam pernici, tam violento concitatut impetu.

MARTICHORA.

Expressa è Phile, Aeliano,
& aliis.

Descriptio LXXXIII.

FVnestum Indorum portentum est Martichora, qua nihil ad robur potentius, nihil ad speciem terribilius, nihil ad strages, ruitaque omnes funestius: corpore est instar leonis valentissimi, cure sanguinea, villis, setisque perhispidâ, in terribibus membris (mirum) humani capitis species affluit, in quo & terribiles oculorum faces emicant, & ad horrorem mortalium composita denissi-